

γκαλλινάρι τό, (I) άμάρτ. γκαλλ'νάρι Καλαβρ. (Γαλλ. Μπόβ. Χωρίο Ροχούδ.)

Έκ τοῦ Λατιν. *gallinarium* = όρνιθών. Βλ. G. Rohlf, *Autochtone griechen oder Byzantinische Gräzität*, σ. 57-58.

Ό όρνιθών. Συνών. καθίστρα, καπονιέρα, κάτοικας, κοίτη, κουμάς, κοτέτσι, κούρνια, φωλιά.

γκαλλινάρι το, (II) ένιαχ. γκαλλ'νάρι "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαν. κ.ά.) Μακεδ. (Δαμασκ.)

Έκ τοῦ Ἰταλ. *gallina* καί τῆς παραγωγ. καταλ. -άρι.

Γκαλλίνα, τό όπ. βλ., Μακεδ. (Δαμασκ.) β) Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ό αλέκτωρ "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

γκαλλίναρος ό, ένιαχ. γκαλλ'ναρους "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

Έκ τοῦ Ἰταλ. *gallina* καί τῆς παραγωγ. καταλ. -αρος.

Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ό αλέκτωρ. Συνών. γκαλλινάρι (II) β, κόκορας, κόκοττος, κοῦρος, πετεινός.

γκαλλινάρω ή, ένιαχ. γκαλλ'νάρου "Ηπ. ("Αγναντ. Πλάκ. Πράμαντ. κ.ά.)

Έκ τοῦ Ἰταλ. *gallina* καί τῆς παραγωγ. καταλ. -άρω, θηλ. τοῦ -άρης.

Γκαλλίνα, τό όπ. βλ.

γκαλλινό τό, "Ηπ. (Έλληνικ. Χουλιερ.)

Έκ τοῦ Ἰταλ. *gallina*.

Εἰς τὴν συνθηματ. γλῶσσαν τῶν ραπτῶν, τό άβγόν.

γκαλλινοκέφαλο τό, ένιαχ. γκαϊνουκέφαλου Στερελλ. (Περίστ.)

Έκ τῶν οὐσ. γκαλλίνα καί κεφάλι.

Συνεκδ., ή όρνιθα: "Εχου'ς τοῦ σπύτ' μ' τρία γκαϊνουκέφαλα.

γκαλλινόπουλλο τό, ένιαχ. γκαλλινόπ'λλου "Ηπ. (Πλάκ.)

Έκ τῶν οὐσ. γκαλλίνα καί πούλλι.

Ό νεοσσός τῆς όρνιθος.

γκάλμπινος έπίθ. Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 126. γκάλμπινους "Ηπ. (Ζαγόρ. Κόνιτσ. Κουκούλ. Κούρεντ.) γάλβινους "Ηπ. (Δωδών. Ἰωάνν.) γκάλμπενος "Ηπ. (Αὐλότοπ. Λάκκα Σούλ. Παραμυθ. κ.ά.) γάλβενος "Ηπ. γκάλπινος Χ. Χρηστοβασ. Διαγων., 70 γάλπινος Πελοπν. (Λακων.) γκάλπενος "Ηπ. (Δρόβιαν. κ.ά.) κάλμπινους Εὐβ. (Στρόπον. Ψαχν.) κάλβενος Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. Ξηροκ. Τρίκκ.) κάλπενος Πελοπν. (Γεράκ.) καλβένης Πελοπν. (Τρίκκ.)

Έκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *galbinu* = κίτρινος, ώχρός.

1) Έπί κόμης ανθρώπου, ξανθός, υποκίτρινος Πελοπν. (Ξηροκ. Τρίκκ.): "Εχει δυό παιδάκια κάλβενα Ξηροκ. β) Έπί ανθρώπου εκ τῆς όψεως, ώχρός, άσθενικός "Ηπ. (Ζαγόρ. κ.ά.): "Αιντι, γκάλμπιν' κι σύ! Συνών. κίτρινιάρης, χλεμπόνας, χλεμπονιάρης. γ) Εἰς τὴν συνθη-

ματ. γλῶσσαν τῶν οἰκοδόμων, ή χρυσή τουρκική λίρα "Ηπ. (Κόνιτσ.) 2) Έπί αἰγῶν, ή έχουσα έρυθρόφαιον χρῶμα Εὐβ. (Στρόπον. Ψαχν.) "Ηπ. (Δωδών. Ζαγόρ. Ἰωάνν. Κουκούλ. Κούρεντ. Παραμυθ. κ.ά.) Πελοπν. (Γέρμ. Κάμπος Λακων. κ.ά.) — Χ. Χρηστοβασ., Διηγ. στάνης, 126: Μὴν εἶδεις ένα κατσίξ' γκάλμπινου π'θινά; Ζαγόρ. Ἰκεῖν' ή γίδα ή γκάλμπιν' μόκανι διπλά κατσίκια Κουκούλ. Πιάσι μ' αὐτεῖν' τή γίδα τή γκάλμπιν' Ψαχν. Τό θηλ. ως όν. αἰγός Κουκούλ. β) Έπί ανθρώπου, ό έχων κόμην πυρροῦ χρώματος "Ηπ. (Ζαγόρ.): Εἶδεις πῶς τά'χ' τὰ μαλλιά τ'; Εἶνι ντίπ γκάλμπινους. Συνών. βλάγκος, κοκκινομάλλης, κόκκινος, κοκκινοτρίχης, ρουσσομάλλης, ροῦσσος.

γκάλμπος έπίθ. "Ηπ. (Θεσπρωτ. Ριζοβ. κ.ά.) Πελοπν. (Άργολ. Σιβ.) γάλβος "Ανδρ. κάλμπος Πελοπν. (Κουνουπ. Σιβ. Σκορτσιν.) γάλπους Λεσβ. Θηλ. γάλπου Λεσβ.

Έκ τοῦ έπίθ. γκάλμπινος.

1) Γκάλμπινος 2, τό όπ. βλ., "Ανδρ. Λέσβ. Πελοπν. 2) Έπί αἰγός, ή έχουσαι μελανόν τρίχωμα εἰς τὴν ράχιν καί καστανόν εἰς τὰς πλευράς καί τὴν κοιλίαν Πελοπν. (Άργολ.)

γκάμι τό, ένιαχ. γάμ' Θράκ. (Τσακίλ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gam* = θλίψις.

Θλίψις, πόνος ψυχικός: "Εγὼ τέτοια πράματα δέν τὰ πιάνω γάμ' (=δέν με στενοχωροῦν). "Απ' τὸ γάμ' τ' χτίχιασε τὸ κορίτσ' καί πέθανε. Συνών. βαρυγγώμηση 2, βαρυγγώμια, βαρυκάριση, μαράζι, μεράκι, ντέρετι, πλήξη, σεκλέτι, στενοχώρια.

γκαμισίξης έπίθ. ένιαχ. γαμισίης Θράκ. (Τσακίλ.) Θηλ. γαμισίξα Οὐδ. γαμισί'κο Θράκ. (Τσακίλ.)

Έκ τοῦ Τουρκ. *gamsiz* = άφροντις.

Ό μὴ θιγόμενος εύκόλως ὑπὸ προσβλητικῶν λόγων άλλου: "Η άδερφή μ' εἶναι γαμισίξα καί δέ d'ne νοιάξ'. Συνών. άδιάφορος, άναίσθητος, άνέγνωστος, άνέμελος, γάιδαρος, γαιδουράνθρωπος, γαιδούρι, γαιδουρόπετσος, ζαμανφουτίστας, μουλάρι, παχύδερμο, χοντροπέτσος, ώχαδερφιστής,

γκάνγκστερ ό, σύνθηθ.

Έκ τοῦ Ἀγγλικῶ *gangster*.

1) Μέλος συμμορίας κακοποιῶν εἰς Η.Π.Α. 2) Γενικῶς, ό κακοποιός, ό έγκληματικὸς τύπος σύνθηθ.: "Ο δεῖνα πῆρε τὸν κατήφορο καί νταλαβερίζεται με γκάνγκστερς. Λένε πῶς ό γκάνγκστερ εἶναι φροῦτο τοῦ έξωτερικοῦ σύνθηθ.

γκανητό το, ένιαχ. γανητό Κρήτ. (Σφακ.)

Έκ τοῦ ρ. γκανίξω κατὰ τὰ εκ τῶν περισπωμένων ρημάτων εκ συγχύσεως τοῦ όμοίου πρὸς τὰ εἰς -ίξω άορίστου.

Όγκηθμός, όγκημα: "Ακουσα τὸ γανητό. Συνών. γκανιά, γκάνισμα 1, γκανισματιά, γκανισμός, γκανίστρα, γκαρισιά 1, γκαρισιῶνας, γκάρισμα 1, 2, γκαρισματιά 1, 2, γκαρισμός, γκαριστός, γκαρομάχημα 1.

γκάνι τό, ένιαχ. γάνι Κρήτ. (Μεραμβ. Νεάπ. κ.ά.)

Λέξις πεποιημένη.

